

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם:
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו איזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

יסוד היסודות

הרב סימן-טוב מגורי-כהן

בשבתות. בשלב מסוים ביקש ממני הרב ישראל גליצנשטיין לדווח לרבי על הפעילות, וכך בחודש שבט תשל"ה (1975) כתבתי לרבי מכתב שבו פירטתי את אופי הפעילות, וסיפרתי לרבי כיצד החוויה היפה והמאלפת הזו של שבת מסורתית-חסידיית מותירה זיכרונות בלתי נשכחים אצל החיילים. כמו כן הזכרתי את המסירות הרבה שגילו בעניין זה הרב גליצנשטיין והבחורים, והבעתי בשם המפקדים את ההתפעלות ואת ההוקרה העמוקה שלהם נוכח הפעילות המסורה הזו.

על המכתב חתמתי בשם מפקדי וחיילי היחידה, ושלחתי העתקים גם למפקד היחידה ולרב הצבאי הראשי דאז, הרב גד נבון. כעבור שבועיים, קיבלתי מכתב תשובה מהרבי, ובפתחו נכתב: "מאשר אני קבלת מכתבו מכ"ה בשבט בשם מפקדי וחיילי היחידה והנני מכיר תודה למר בעד שימת לבו להודיעני מהתרשמותם הטובה מביקורי אנשי חב"ד. ומובן אשר תיאורו המרשים ודבריו הנלהבים גרמו לי נחת רוח וגם עידוד".

אחרי דברי הפתיחה מדגיש הרבי את הצורך בכך שהרגשות החיוביים יבואו לידי ביטוי במעשה בפועל:

כיון שהמדובר באנשי צבא - וביחידה בצבא - המכירים בכוח המעשה והביצוע, ובלשון חכמינו ז"ל "מעשה עיקר", בטוחני אשר הרושמים וההרגשים המובעים במכתבו יתורגמו בפועל, ועד להחדרת ג' האהבות - אהבת השם, אהבת התורה ואהבת ישראל - בחיי היום יום בפעולות מעשיות, במצוות ובמעשים טובים.

בהמשך מכתבו לומד הרבי לקח אקטואלי לאנשי הצבא מסיפור נס הפורים, ומכך ש"נפל פחד היהודים" על מבקשי רעתם:

שבעת סכנה, רחמנא ליצלן [ה' ישמרנו], צריך אמנם לעשות בדרך הטבע שיהיה צבא מאורגן וזריז, וכלי זיינן בידם וילמדו תכסיסי מלחמה וכו' אבל יסוד היסודות... הוא לידע שיש שם מצוי ראשון וכו' ... זאת אומרת שהצבא יהיה חזק בבטחונו בה', "כי לה' הישועה" ועל ידי כך, כלשון הכתוב: "ה' אלקיך מתהלך בקרב מחניך להצילך ולתת אויביך לפניך".

את מכתבו חותם הרבי באיחולי פורים שמח, ומודה לי

«

בתקופת שירותי הצבאי, שירתי בתפקיד קצין דת בבית הספר להנדסה צבאית שהיה אז ממוקם באזור הר חברון. הגעתי לשם קצת לפני מלחמת יום כיפור, והייתי שם כשנתיים וחצי. בצבא זכיתי להכיר את הרב ישראל גליצנשטיין, שארגן פעילות של חסידי חב"ד במחנות צבא, והוא הציע לעשות פעילות בבסיסים שהיו תחת אחריותי בתור קצין דת, ואני הסכמתי להצעתו בחפץ לב.

הוא היה מארגן קבוצה של כעשרה בחורים משיבת חב"ד "תורת אמת" בירושלים, ואני הייתי דואג להם להסעות ולאירוח בשבתות בבסיסים. זו הייתה תקופה מתוחה ועמוסה מבחינה בטחונית, ולכן לא הרבו לשחרר את החיילים הביתה, והבחורים הנעימו לחיילים את השבתות, השמיעו שיחות והרצאות תורניות, ניגנו שירים וניגוני חב"ד שמחים ורקדו בהתלהבות. כל אלה יצרו אוירת שבת מיוחדת במינה שנחרתה עמוק בליבם של כל החיילים ששהו במחנה. גם המפקדים נטלו חלק פעיל והביעו הערכה ושביעות רצון מרובה מהפעילות של חסידי חב"ד במחנות.

הפעילות הזו נמשכה לאורך תקופה ארוכה, כאשר מדי כשבועיים שלוש היו מגיעים החסידים להתארח בבסיסים

לציון שבועים שנה למנהיגותו של הרבי, יתמקדו פרסומי JEM בכל שבוע
באחד מהמאורעות, הרעיונות או האישים הקשורים לחייו של הרבי.

מאורעות.
רעיונות. אישים.

מראש על "העזר והסיוע" במציאת האותיות המתאימות לבאר לחבריי החיילים את המסר שבתוכן מכתבו.

גם בהמשך, כאשר שירת במילואים בסיני פעלתי בשיתוף עם הרב גליצנשטיין להביא חסידי חב"ד כדי לשמח את החיילים בקו הראשון. דאגנו להטיס לפני שבת קבוצה של חסידים, שהגיעו מצוידים עם כל מה שצריך, ומשם פיזרנו אותם במשאיות בין המוצבים עד לאזור המית'לה. היה בכך ממש מסירות נפש מצדם, לצאת מרצונם לחולות המדבר ולישון באוהלים, ומעניין שדווקא אלה שקיבלו מחנות יותר מסודרים הצטערו, כי רצו ללכת למוצבים המרוחקים יותר, הסמוכים לתעלה.

אחרי שהשתחררתי מהצבא, בגיל עשרים ושנים, הציע לי הרב גליצנשטיין בצורה שלא יכולתי לסרב, שאני חייב להגיע לביקור במרכז חב"ד העולמי, 770, ולשהות אצל הרבי בחודש תשרי. בדרכי לארצות הברית ביקרתי בבתי חב"ד בצרפת ובלונדון, ובסופו של דבר הגענו לניו יורק, שם התארחתי במשך כל חודש החגים. גם שם הצטרפתי לפעילות עם הבחורים מהישיבה, ומאוד נהניתי.

במשך חודש החגים זכיתי לקבל דולר מהרבי וכן "כוס של ברכה" שחילק במוצאי שמיני עצרת. היו פעמים שבהן השתדלתי לעמוד בבית הכנסת בסמוך למקום שבו עמד הרבי להתפלל. לפעמים כאשר עבר לידי הוא חייך - ולקבל את החיוך הזה מהרבי היה שווה הכל.

לקראת סוף הביקור, הגיע העת להיכנס אל הרבי ליחידות. כמובן שההתרגשות הייתה גדולה, וחשבתי מראש, איזו מתנה אוכל להביא לרבי. מאחר ששורשיי המשפחתיים מיהדות תימן, ממשפחת כהנים המיוחסת למשמרת יהויריב, החלטתי להעניק לו קובץ שירים ופיוטים, "דיוואן", של גדול חכמי ומשוררי יהדות תימן - רבי שלום שבזי. ביקשתי מאחי בארץ שישלח עם שכן שלנו, חסיד חב"ד שהגיע לחג האחרון אל הרבי, הוצאה מיוחדת - צילום כתב יד בכריכה יפה ומהודרת, ואת זה הענקתי לרבי כשנכנסתי ליחידות.

הרבי חייך והודה לי על המתנה, ואחרי שדפדף ועיין במהירות רבה בספר, הוא שאל איזה מהשירים מיוחס לשירת הלויים במקדש. הופתעתי ולא ידעתי לענות אבל אמרתי שאנסה לבדוק זאת. רק אחר כך שמעתי בשם הרב עמרם קורח, מחשובי רבני תימן, כי אמנם יש קטע בשירי רבי שלום שבזי שמיוחס לשירת הלויים, אך לא עלה בידי לברר בדיוק באיזה קטע מדובר.

הרבי גם ביקש ממני לשלוח לו את הביוגרפיה של רבי שלום שבזי, והבטחתי לדאוג לכך אחרי שאשוב ארצה. כשחזרתי שאלתי מביני דבר, והפנו אותי לאחת ההוצאות של הדיוואן שבהקדמה שלה מופיעה סקירת תולדות חייו של המחבר. כמו כן באותו זמן בדיוק יצא לאור ספר ביוגרפי על רבי שלום שבזי, ודאגתי להעביר את שני הספרים הללו לרבי. מאוחר יותר נודע לי שכל הספרים האלו נמצאים בספרייתו הגדולה של הרבי, בבניין הסמוך ל-770.

אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשנתנו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
with the
REBBE

בסיוע חברי

THE
JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד

לפניי נכנס ליחידות חבר שבין היתר ביקש את ברכתו של הרבי לקראת לימודיו בפקולטה לחקלאות ברחובות, והרבי נתן לו ברכה להצלחה. גם אני כבר התקבלתי ונרשמתי ללימודי משפטים באוניברסיטת בר-אילן. כשהרבי שאל אותי מה בכוונתי לעשות אחרי שאחזור ארצה, סיפרתי לו על תכניותיי ללמוד משפטים, אך הוא אמר שיותר כדאי לי ללכת ללמוד בישיבה, "ולהיות שר התורה" - כך התבטא הרבי.

שאלתי את הרבי לגבי איזו ישיבה, אך הוא לא נקב בשם מסוים. סיפרתי לו שהיה לי גיס שנהרג במלחמת יום הכיפורים, ושהוא למד בישיבת הנגב, ולכן חשבתי שזו אפשרות מתאימה - והרבי הגיב בחיוב. אכן, אחרי חזרתי נסעתי לנתיבות, ונפגשתי עם ראש הישיבה הרב יששכר מאיר. כשסיפרתי לו שהרבי מליובאוויטש הציע לי ללמוד בישיבתו, הוא קיבל אותי בשמחה רבה ובורעות פתוחות. הייתה לו הערכה גדולה מאוד לרבי.

למעשה, בעקבות היחידות עם הרבי שיניתי לגמרי את כל מסלול החיים שלי, במקום לעסוק בתחום המשפטי, זכיתי לעסוק בחינוך ולהרביץ תורה בתינוקות של בית רבן. כשנכנסתי אליו ליחידות, הרגשתי שהוא כמו אבא שבאמת דואג לי, ולכן החלטתי שכל מה שהוא יאמר לי אעשה. אני מרגיש שהרבי העניק לי את כל הכוחות להתאמץ ולהתמסר למלאכת שמים זו.

הרב סימן-טוב מגורי-כהן עסק במשך שלושים ושמונה שנה כמחנך בנתיבות ובירושלים. הוא רואיין בביתו בירושלים בחודש אלול תשע"ח (2018).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תש"ל (1970) — הרבי שיגר מכתב ברכה לרב יצחק הוטנר, ראש ישיבת רבנו חיים ברלין בברוקלין וחבר מועצת גדולי התורה בארה"ב, עם שובו בשלום לביתו אחרי שהוא ומשפחתו היו בין נוסעי מטוס שנחטף לירדן בידי מחבלים בדרכו מהארץ לארה"ב. בהמשך למה שדובר ביניהם בפגישתם האחרונה, הרבי שב ומעורר אותו במכתבו בנוגע להוספה במסירת שיעורי תורה לרבים, ומקשר זאת לעובדה שנס הצלתו מהחטיפה היה גם הוא הצלה לרבים.¹ ימי הסליחות

1 אגרות קודש, כרך כו, עמ' תפה

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org